

عنوان مقاله:

بررسی میزان تاثیر تفکر مهدویت در امید بخشی به زندگی

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی مطالعات جهانی در علوم تربیتی، روانشناسی و مشاوره (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

حبیب کهزادی - سطح دو حوزوی

خلاصه مقاله:

مفهوم انتظار در تفکر مهدویت انتظار معمولاً به حالت کسی گفته میشود که از وضع موجود ناراحت است و برای ایجاد وضع بهتری تلاش میکند. در روایات متعددی «انتظار فرج» بالاترین عبادت معرفی شده است (انتظار ظهور مصلح جهانی) چرا که چنین انتظاری نوعی امید و تلاش و خوش بینی به آینده است و همین باعث میشود تا انسان، مایوس و ناامید نشده و سستی و رخوت را از خود دور کند و آینده در نظرش چون آینه صاف و روشن باشد. انتظار در مکتب اسلام، تنها یک رویکرد عاطفی نیست، بلکه رویکردهای معرفتی، اجتماعی، اخلاقی و فردی را نیز شامل میشود. از این رو میتوان انتظار را همچون منشوری دانست که دارای تجلیات گوناگونی است. اصولاً «آرمان و امید» عنصر اصلی حیات و زندگی و سلول پدیدآورنده تاریخ است. بدون سرمایه امید اثری از حیات نبوده و بالاخره تاریخی وجود نخواهد داشت. هرگونه حرکت و کوششی به دنبال انتظار رسیدن به هدفی و آرزوئی انجام میگیرد. این امید به آینده همراه با انتظار که عاملی حرکت آفرین است، در زمان شیعیانی که زیر سلطه ستم جباران بودند، تجلی و نمود میکند. انتظار مصلح آخرالزمان و مهدی موعود علاوه بر ریشه های استوار مذهبی و اسلامی، دارای مترقی ترین فلسفه اجتماعی است. مسلمانی که در انتظار فرج است و با چنین فکر و عقیده، آینده گرا زندگی میکند، هرگز با گروه های مرتجع و مشرک و خدانشناس همراه نمیشود و تا میتواند تقدم و نوگرایی و آینده بینی خود را حفظ کرده، ثابت و استوار به سوی هدف پیش میرود، او اطمینان دارد و یقین میداند که بساط ظلم و فساد برچیده شدنی است. انتظار همراه با امید به آینده میباشد چرا که، هنگامیکه روزنه امیدی برای او پیدا شد ممکن است همان نقطه عطفی در زندگی او گردد و چه بسا او را از ارتکاب به گناه نیز باز دارد. نتیجه اینکه انتظار ظهور مصلحی که هر قدر دنیا فاسدتر میشود امید ظهورش بیشتر میگردد اثر فزاینده روانی در معتقدان دارد و آنها را در برابر امواج نیرومند فساد بیمه میکند. آنها نه تنها با گسترش دامنه فساد محیط مایوس نمیشوند بلکه وصول به هدف را در برابر خویش مبینند و کوششان برای مبارزه با فساد یا حفظ خویشتن با شوق و عشق زیادتری تعقیب میگردد. اسلام، امید به حکومت عدل را با اصل امامت- لزوم وجود رهبری معصوم در هر زمان- در هم آمیخت و حاصل این تلفیق، به گونه «مهدویت» رخ نمود. معصوم چهاردهم، امام غایب نام گرفت و پاسدار حماسه جاوید امید گشت. پس در زمان انتظار باید پرهیزکاری پیشه سازیم و با تقوی و کوشش در اطاعت خداوند بر این عقیده که داریم، کمک بجوئیم.

کلمات کلیدی:

مهدی(عج)، انتظار، امید، زندگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1630683>

